

SLUŽBENI GLASNIK

REPUBLIKE SRPSKE

Jezik
bošnjačkog naroda

JU Službeni glasnik Republike Srpske,
Banja Luka, Veljka Mladenovića bb
Telefon/faks: (051) 456-331, 456-341
E-mail: sgrs.redakcija@slglasnik.org
sgrs.oglasni@slglasnik.org
sgrs.finansije@slglasnik.org
sgrs.online@slglasnik.org

www.slglasnik.org

Utorak, 6. oktobar 2015. godine
BANJA LUKA

Broj 82

God. XXIV.

Žiroračuni: Nova banka a.d. Banja Luka
555-007-00001332-44
NLB Razvojna banka a.d.
Banja Luka 562-099-00004292-34
Sberbank a.d. Banja Luka
567-162-10000010-81
UniCredit Bank a.d. Banja Luka
551-001-00029639-61
Komercijalna banka a.d. Banja Luka
571-010-00001043-39
Hypo-Alpe-Adria Bank a.d. Banja Luka
552-030-00026976-18

1422

Primjena drugih zakona

Član 3.

Na osnovu Amandmana XL. tačka 2. na Ustav Republike Srpske ("Službeni glasnik Republike Srpske", broj 28/94),
d o n o s i m

U K A Z

O PROGLAŠENJU ZAKONA O OBAVEZNI OSIGURANJIMA U SAOBRAĆAJU

Prolašavam Zakon o obaveznim osiguranjima u saobraćaju, koji je Narodna skupština Republike Srpske usvojila na Šestoj sjednici, održanoj 17. septembra 2015. godine, a Vijeće naroda 28. septembra 2015. godine konstatiralo da usvojenim Zakonom o obaveznim osiguranjima u saobraćaju nije ugrožen vitalni nacionalni interes ni jednog konstituirajućeg naroda u Republici Srpskoj.

Broj: 01-020-3169/15
30. septembra 2015. godine
Banja Luka

Predsjednik
Republike,
Milorad Dodik, s.r.

Z A K O N

O OBAVEZNI OSIGURANJIMA U SAOBRAĆAJU

GLAVA I. OSNOVNE ODREDBE

Predmet Zakona

Član 1.

Ovim zakonom uređuju se obavezna osiguranja u saobraćaju u Republici Srpskoj.

Vrste obaveznog osiguranja u saobraćaju
Član 2.

Vrste obaveznog osiguranja u saobraćaju u smislu ovog zakona su:

- 1) osiguranje putnika u javnom prijevozu od posljedica nesrećnog slučaja, osim putnika u zračnom saobraćaju,
- 2) osiguranje vlasnika vozila od odgovornosti za štetu prouzrokovanu trećim licima (u daljem tekstu: osiguranje od autoodgovornosti),
- 3) osiguranje vlasnika zrakoplova od odgovornosti za štetu prouzrokovanu trećim licima i putnicima i
- 4) osiguranje vlasnika plovila na motorni pogon od odgovornosti za štetu prouzrokovanu trećim licima.

(1) Na ugovore o obaveznom osiguranju u saobraćaju primjenjuju se odredbe propisa kojima se uređuju obligacioni odnosi, odnosno opći i posebni uvjeti u pojedinim vrstama osiguranja, ako ovim zakonom nije utvrđeno drugačije.

(2) Na poslovanje i vršenje nadzora nad poslovanjem društava za osiguranje koja su dobila dozvolu za obavljanje vrste osiguranja iz člana 2. ovog zakona primjenjuju se odredbe propisa kojima se uređuje osnivanje i poslovanje društava za osiguranje, ako ovim zakonom nije utvrđeno drugačije.

Definicije

Član 4.

(1) Pojedini pojmovi, u smislu ovog zakona, imaju sljedeće značenje:

1) štetni događaj je osigurani slučaj u kojem je šteta nastala zbog upotrebe prijevoznog sredstva;

2) osiguranik je lice čija se odgovornost pokriva sukladno odredbama ovog zakona;

3) odgovorno društvo za osiguranje je društvo za osiguranje s kojim je vlasnik prijevoznog sredstva, kojim je prouzrokovana šteta, zaključio ugovor o osiguranju od odgovornosti za štetu prouzrokovanu trećim licima;

4) prijevozno sredstvo je vozilo, zrakoplov, plovilo na motorni pogon i drugo prijevozno sredstvo za koje postoji obaveza registriranja sukladno posebnim zakonima;

5) vozač je lice koje upravlja prijevoznim sredstvom;

6) korisnik prijevoznog sredstva je fizičko ili pravno lice koje uz saglasnost vlasnika kao ovlaštenu držalac koristi prijevozno sredstvo;

7) vozilo je svako prijevozno sredstvo kojim se vrši prijevoz lica i stvari u cestovnom saobraćaju, a koje se pokreće snagom sopstvenog motora, kao i priključno vozilo, a u vozilu se ne ubrajaju pokretne stolice sa motorom za nemoćna lica i vozila koja se kreću po šinama;

8) saobraćajna nezgoda je događaj u kome je šteta nastala zbog upotrebe prijevoznog sredstva;

9) oštećeno lice je lice koje ima pravo na naknadu štete sukladno ovom zakonu;

10) osigurana suma je iznos do kojeg je osigurana odgovornost osiguranika, posebno za štete na stvarima, a posebno za štete na licima i predstavlja maksimalnu obavezu društva za osiguranje po jednom štetnom događaju;

11) zelena karta je međunarodna potvrda o postojanju osiguranja od autoodgovornosti, koja važi na teritoriji država članica Sistema zelene karte, a koju, po ovlaštenju Savjeta biroa, izdaje Biro zelene karte u Bosni i Hercegovini;

12) teritorija država članica Sistema zelene karte je teritorija država potpisnica Kritskog sporazuma;

13) Kritski sporazum je sporazum kojim se uređuju međusobni odnosi između nacionalnih biroa osiguranja država članica Sistema zelene karte;

14) Multilateralni sporazum je sporazum između nacionalnih biroa osiguranja država članica Evropskog ekonomskog prostora i drugih pridruženih država, po kojem se službena registarska tablica države članice u kojoj se vozilo uobičajeno nalazi smatra dokazom o postojanju pokrivača za štete prouzrokovane upotrebom vozila;

15) teritorija na kojoj se vozilo uobičajeno nalazi označava teritoriju države:

1. čiju registarsku tablicu vozilo nosi, bez obzira na to da li su tablice stalne ili privremene,

2. u kojoj su izdate tablice osiguranja ili znak prepoznavanja, sličan registarskoj tablici koju vozilo nosi, u slučaju kada registracija za neku vrstu vozila nije obavezna,

3. u kojoj vlasnik vozila ima prebivalište, u slučajevima kada za neku vrstu vozila nisu potrebne registarske tablice, tablice osiguranja ili neki drugi znak prepoznavanja sličan registarskoj tablici,

4. u kojoj se šteta događaj desio, a vozilo kojim je prouzrokovana šteta nema nikakvu registarsku tablicu ili nema odgovarajuću registarsku tablicu;

16) Zaštitni fond Republike Srpske (u daljem tekstu: Zaštitni fond) je pravno lice osnovano Zakonom o osiguranju od odgovornosti za motorna vozila i ostalim obaveznim osiguranjima od odgovornosti ("Službeni glasnik Republike Srpske", broj 17/05), nadležno da u Republici Srpskoj pokriva štete koje ne mogu biti nadoknađene obaveznim osiguranjem;

17) Biro zelene karte u Bosni i Hercegovini (u daljem tekstu: Biro zelene karte BiH) je profesionalna asocijacija društava za osiguranje u Bosni i Hercegovini, osnovana sukladno Preporuci broj 5, koju je 25. januara 1949. godine usvojio Potkomitet za cestovni prijevoz Komiteta za kopneni prijevoz Komisije za privredu Ujedinjenih nacija za Evropu;

18) ECAA sporazum (engl. European Common Aviation Area Agreement) je multilateralni sporazum o uspostavljanju evropske zajedničke zrakoplovne oblasti;

19) Konvencija o međunarodnom civilnom zrakoplovstvu je međunarodni sporazum, potpisan u Čikagu 7. decembra 1944. godine, koji sadrži pravila o zračnom prostoru, registraciji zrakoplova, zrakoplovnoj sigurnosti, kao i ostala pravila država potpisnica u vezi sa zračnim saobraćajem - Čikaška konvencija;

20) let zrakoplova podrazumijeva:

1. u odnosu na putnika i ručni prtljag - vrijeme prijevoza putnika zrakoplovom, uključujući njihovo ukrcavanje i iskrcavanje,

2. u odnosu na teret i predani prtljag - vrijeme prijevoza tereta i prtljaga od trenutka predaje tereta ili prtljaga avio-prijevozniku do trenutka njihove isporuke ovlaštenom primaocu,

3. u odnosu na treća lica - upotrebu zrakoplova od trenutka davanja snage motorima u svrhu voženja po površini zemlje ili stvarnog polijetanja do trenutka kada je zrakoplov na površini zemlje, a njegovi motori su potpuno zaustavljeni, kao i kretanje zrakoplova pomoću vozila za vuču ili guranje, odnosno pomoću sila koje su tipične za pogon ili uzgon zrakoplova, posebno zračnim strujama;

21) najviša dopuštena masa zrakoplova pri uzlijetanju (engl. Maximum Take Off Mass - u daljem tekstu: MTOM)

je najviša dopuštena masa zrakoplova pri uzlijetanju koja odgovara odobrenoj masi specifičnoj za svaki tip zrakoplova i koja je utvrđena u uvjerenju o plovidbenosti zrakoplova;

22) specijalna prava vučenja (engl. Special Drawing Rights - u daljem tekstu: SDR) je obračunska jedinica koju određuje Međunarodni monetarni fond.

(2) Gramatički izrazi upotrijebljeni u ovom zakonu za označavanje muškog ili ženskog roda podrazumijevaju oba pola.

Obaveza zaključivanja ugovora o obaveznom osiguranju Član 5.

(1) Vlasnik prijevoznog sredstva dužan je da zaključi ugovor o obaveznom osiguranju iz člana 2. t. 2), 3) i 4) ovog zakona prije nego što prijevozno sredstvo počne upotrebljavati u saobraćaju i da to osiguranje obnavlja sve dok je prijevozno sredstvo u upotrebi.

(2) Ukoliko vlasnik i korisnik prijevoznog sredstva, u smislu propisa o registriranju prijevoznih sredstava, nisu ista lica, korisnik je dužan da zaključi ugovor o obaveznom osiguranju iz stava 1. ovog člana.

(3) Nadležni organ za registraciju prijevoznih sredstava ne može registrirati prijevozno sredstvo, odnosno produžiti registraciju bez dokaza o tome da je zaključen ugovor o obaveznom osiguranju.

(4) Odredbe ovog zakona koje se primjenjuju na vlasnika prijevoznog sredstva shodno se primjenjuju i na korisnika prijevoznog sredstva.

Izuzeci od obaveze zaključivanja ugovora o obaveznom osiguranju Član 6.

Odredbe ovog zakona ne odnose se na Oružane snage Bosne i Hercegovine.

Lica čija je odgovornost pokrivena ugovorom o osiguranju Član 7.

Ugovorom o osiguranju vlasnika prijevoznog sredstva od odgovornosti za štetu prouzrokovanu trećim licima pokriveno su i štete koje prouzrokuje korisnik prijevoznog sredstva upotrebom tog prijevoznog sredstva.

Obaveze vozača Član 8.

(1) Vozač je dužan za vrijeme upotrebe prijevoznog sredstva u saobraćaju da ima polisu osiguranja ili drugi dokaz o zaključenim ugovorima o obaveznim osiguranjima i dužan je dati ih na uvid na zahtjev ovlaštenog službenog lica.

(2) Izuzetno od stava 1. ovog člana, vozač zrakoplova dužan je prije polijetanja zrakoplova dati na uvid polisu osiguranja ili drugi dokaz o zaključenim ugovorima o obaveznim osiguranjima, na zahtjev ovlaštenog službenog lica.

Obaveza dostavljanja podataka o saobraćajnoj nezgodi Član 9.

Ministarstvo unutrašnjih poslova, sudovi i tužilaštva, fondovi zdravstvenog, penzijskog i invalidskog osiguranja, zdravstvene ustanove, odnosno drugi organi i organizacije koje raspolažu podacima u vezi sa saobraćajnom nezgodom, na zahtjev društva za osiguranje, odnosno Zaštitnog fonda i lica iz Federacije Bosne i Hercegovine koje obavlja funkciju zaštitnog fonda, daju na uvid, odnosno dostavljaju podatke u vezi sa saobraćajnom nezgodom za potrebe rješavanja konkretnog odštetnog zahtjeva.

Ugovor o obaveznom osiguranju Član 10.

(1) Društvo za osiguranje dužno je zaključiti ugovor o obaveznom osiguranju sukladno ovom zakonu, uvjetima osiguranja i tarifama premija osiguranja.

(2) Društvo za osiguranje ne može odbiti ponudu za zaključenje ugovora o obaveznom osiguranju ako osiguranik prihvaća uvjete pod kojima društvo za osiguranje obavlja tu vrstu osiguranja.

(3) Društvo za osiguranje dužno je upoznati ugovarača osiguranja, odnosno osiguranika sa uvjetima osiguranja, koji su sastavni dio ugovora o obaveznom osiguranju, prije zaključenja ugovora o obaveznom osiguranju, i uručiti ih ugovaraču osiguranja, odnosno osiguraniku.

(4) Društvo za osiguranje odgovara za štetu do visine osiguranih suma propisanih ovim zakonom ili do visine ugovorenih osiguranih suma kada su veće od propisanih.

(5) Ako drugačije nije ugovoreno, obaveza društva za osiguranje iz ugovora o obaveznom osiguranju počinje istekom posljednjeg, tj. 24. sata dana koji je u polisi osiguranja označen kao dan početka osiguranja, a prestaje istekom posljednjeg, tj. 24. sata dana koji je u polisi osiguranja označen kao dan isteka trajanja osiguranja.

(6) Ukoliko ugovor o obaveznom osiguranju prestane važiti prije isteka osiguranog perioda, društvo za osiguranje dužno je odmah po saznanju o tome obavijestiti organ nadležan za registraciju prijevoznog sredstva, odnosno organ nadležan za izdavanje licence za prijevoz putnika u javnom prijevozu.

(7) Ugovor o obaveznom osiguranju sačinjava se na jednom od jezika koji su u službenoj upotrebi u Republici Srpskoj.

Teritorijalno važenje ugovora o obaveznom osiguranju Član 11.

(1) Ugovor o obaveznom osiguranju iz člana 2. t. 1) i 4) ovog zakona pokriva štete nastale na teritoriji Bosne i Hercegovine.

(2) Ugovor o obaveznom osiguranju iz člana 2. tačka 2) ovog zakona pokriva štete nastale na teritoriji Bosne i Hercegovine, kao i na teritoriji država članica Sistema zelene karte.

(3) Ugovor o obaveznom osiguranju iz člana 2. tačka 2) ovog zakona pokriva i štete nastale na teritoriji država potpisnica Multilateralnog sporazuma, u slučaju kada je sa Bosnom i Hercegovinom potpisan Multilateralni sporazum.

Uvjeti osiguranja i tarife premija osiguranja Član 12.

(1) Društvo za osiguranje koje obavlja vrste osiguranja iz člana 2. ovog zakona dužno je da donese uvjete osiguranja od autoodgovornosti, kao i uvjete osiguranja i tarife premija za vrste obaveznih osiguranja iz člana 2. t. 1), 3) i 4) ovog zakona i dostavi ih Agenciji za osiguranje Republike Srpske (u daljem tekstu: Agencija) najkasnije osam dana od dana donošenja.

(2) Upravni odbor Agencije donosi zajedničku tarifu premija i cjenovnik za osiguranje od autoodgovornosti, koja ostaje na snazi pet godina od dana stupanja na snagu ovog zakona.

(3) Najkasnije 90 dana prije isteka roka/perioda iz stava 2. ovog člana, društvo za osiguranje dužno je Agenciji dostaviti, radi davanja saglasnosti, sopstvenu tarifu premija i cjenovnik za osiguranje od autoodgovornosti.

(4) Agencija izdaje saglasnost iz stava 3. ovog člana ukoliko su tarifa premija i cjenovnik sukladno propisima o osiguranju, aktima Agencije, aktuarskim načelima i pravilima struke.

(5) Upravni odbor Agencije donosi smjernice koje su društva za osiguranje dužna primjenjivati u izračunavanju tarife premija iz stava 3. ovog člana.

(6) Danom prestanka važenja zajedničke tarife premija i cjenovnika za osiguranje od autoodgovornosti iz stava 2. ovog člana društvo za osiguranje stiče pravo na primjenu sopstvene tarife premija i cjenovnika za osiguranje od autoodgovornosti iz stava 3. ovog člana za koju je dobilo prethodnu saglasnost Agencije.

(7) Saglasnost Agencije iz stava 3. ovog člana prestaje važiti istekom osam godina od dana stupanja na snagu ovog zakona, nakon tog roka prestaje obaveza društva za osiguranje da pribavlja prethodnu saglasnost Agencije na tarifu premija i cjenovnik za osiguranje od autoodgovornosti.

(8) Istekom roka iz stava 7. ovog člana obaveza dostavljanja Agenciji tarifa premija utvrđena stavom 1. ovog člana odnosi se i na tarife premija za osiguranje od autoodgovornosti.

(9) Uz tarifu premija iz st. 1, 3. i 7. ovog člana društvo za osiguranje dužno je Agenciji dostavljati i:

1) tehničke osnove koje upotrebljava pri utvrđivanju tarifa premija i

2) pozitivno mišljenje ovlaštenog aktuaara o adekvatnosti tehničkih osnova i premija koje se izračunavaju za rizike koji se preuzimaju u osiguranju, te o njihovoj mogućnosti za trajno ispunjavanje svih obaveza društva za osiguranje iz ugovora o osiguranju, uključujući i formiranje dovoljnih tehničkih rezervi za osiguranje.

(10) Agencija je nadležna da kao mjere nadzora nalaže izmjene, odnosno dopune uvjeta osiguranja i tarifa premija ukoliko utvrdi da oni nisu usaglašeni sa ovim zakonom, aktima Agencije, aktuarskim načelima i pravilima struke.

(11) Društvo za osiguranje dužno je uvjete osiguranja iz stava 1. ovog člana, koji su dostavljeni Agenciji u okviru obaveze obavještavanja, učiniti javno dostupnim.

Pravo oštećenog lica na neposredno podnošenje odštetnog zahtjeva odgovornom društvu za osiguranje Član 13.

(1) Oštećeno lice ima pravo da, na osnovu ugovora o obaveznom osiguranju iz člana 2. ovog zakona, podnese odštetni zahtjev neposredno odgovornom društvu za osiguranje.

(2) Kada oštećeno lice podnese odštetni zahtjev neposredno odgovornom društvu za osiguranje, u odgovoru na takav zahtjev, ovo društvo ne može isticati prigovore koje bi, na osnovu zakona ili ugovora o obaveznom osiguranju, moglo isticati prema licu čija je odgovornost osigurana, zbog nepostupanja sukladno zakonu ili ugovoru o obaveznom osiguranju.

Subrogacijski zahtjevi društva za osiguranje Član 14.

Društvo za osiguranje koje je, po osnovu ugovora o obaveznom osiguranju, nadoknadilo štetu oštećenom licu ima pravo tražiti povrat isplaćenih iznosa, stvarnih i opravdanih troškova od osiguranika, odnosno odgovornog lica samo u slučajevima propisanim ovim zakonom.

Obaveza prikupljanja podataka Član 15.

(1) Društvo za osiguranje dužno je da prikuplja, obrađuje i čuva osobne i druge podatke, te da formira i vodi bazu podataka o:

1) ugovorima o osiguranju (osiguranicima, osiguranim prijevoznim sredstvima i slično),

2) štetnim događajima i

3) procjeni i likvidaciji šteta.

(2) Podaci iz stava 1. ovog člana prikupljaju se, obrađuju, čuvaju i koriste, sukladno zakonu kojim se uređuje zaštita osobnih podataka i propisima o načinu prikupljanja, čuvanja i dostavljanja podataka iz oblasti osiguranja, propisanih ovim zakonom.

(3) Podaci iz stava 1. ovog člana čuvaju se sedam godina po isteku ugovora o obaveznom osiguranju, odnosno po okončanju postupka naknade štete.

(4) Podatke iz stava 1. ovog člana mogu koristiti, bez naknade, i oštećena lica, prilikom podnošenja odštetnog zahtjeva društvu za osiguranje.

(5) Upravni odbor Agencije donosi akt kojim propisuje sadržaj podataka iz stava 1. ovog člana, kao i način njihovog prikupljanja, čuvanja i dostavljanja.

GLAVA II. OSIGURANJE PUTNIKA U JAVNOM PRIJEVOZU OD POSLJEDICA NESREĆNOG SLUČAJA

Obaveza zaključivanja ugovora o osiguranju
Član 16.

(1) Vlasnik prijevoznog sredstva koje se koristi za javni prijevoz putnika dužan je zaključiti ugovor o osiguranju putnika od posljedica nesrećnog slučaja, osim za putnike u zračnom saobraćaju.

(2) Ugovor iz stava 1. ovog člana dužni su zaključiti vlasnici:

1) autobusa kojima se vrši javni linijski prijevoz u gradskom, prigradskom, republičkom, međuentitetskom i međunarodnom saobraćaju,

2) autobusa kojima se vrši javni vanlinijski prijevoz,

3) taksi vozila,

4) rentakar vozila kada se iznajmljuju sa vozačem,

5) šinskih vozila za prijevoz putnika,

6) plovila na motorni pogon kojima se vrši javni prijevoz putnika po unutrašnjim vodama, na redovnim ili vanrednim vožnjama i

7) svih ostalih prijevoznih sredstava, bez obzira na vrstu pogona, kojima se uz naplatu prevoze putnici u javnom prijevozu, sukladno svojoj djelatnosti.

(3) U postupku izdavanja licence za prijevoz putnika u javnom prijevozu, podnosilac zahtjeva dužan je nadležnom organu dostaviti dokaz o zaključenom ugovoru iz stava 1. ovog člana i dužan je to osiguranje obnavljati za vrijeme trajanja licence.

(4) U slučaju da vlasnik prijevoznog sredstva i prijevoznik nisu ista lica, ugovor iz stava 1. ovog člana dužan je zaključiti prijevoznik.

(5) Vlasnik prijevoznog sredstva, odnosno prijevoznik dužan je na vidnom mjestu u prijevoznom sredstvu naznačiti podatke o zaključenom ugovoru iz stava 1. ovog člana, a naročito naziv društva za osiguranje.

Putnici u prijevoznom sredstvu
Član 17.

(1) Putnicima se smatraju lica koja se radi putovanja nalaze u jednom od prijevoznih sredstava koja se koriste za prijevoz u javnom prijevozu, bez obzira na to imaju li voznu kartu ili ne, uključujući i lica koja imaju pravo na besplatnu vožnju.

(2) Putnicima se smatraju i lica koja se, radi namjeravnog putovanja ili nakon završenog putovanja, nalaze u krugu stanice ili pristaništa ili u neposrednoj blizini prijevoznog sredstva.

(3) Putnicima se ne smatraju lica kojima je prijevozno sredstvo mjesto rada i koja su u službi za vrijeme prijevoza.

Osigurane sume
Član 18.

Najniže osigurane sume po jednom putniku na koje se obavezno ugovara osiguranje putnika u javnom prijevozu od posljedica nesrećnog slučaja iznose:

1) za slučaj smrti putnika 9.000 KM,

2) za slučaj trajnog gubitka opće radne sposobnosti (invaliditeta) putnika 18.000 KM i

3) za slučaj privremene sprječivosti za rad i stvarnih i nužnih troškova liječenja putnika 4.500 KM.

Pravo na osiguranu sumu i pravo na naknadu štete
Član 19.

(1) Putnik kome se dogodi nesrećni slučaj, odnosno korisnik prema uvjetima osiguranja ima pravo da podnese zah-

tjev za isplatu naknade neposredno društvu za osiguranje sa kojim je zaključen ugovor o osiguranju iz člana 16. stav 1. ovog zakona.

(2) Pravo na osiguranu sumu iz člana 18. ovog zakona ima putnik, odnosno korisnik osiguranja neovisno o tome da li ima pravo na naknadu na osnovu odgovornosti vlasnika prijevoznog sredstva za štetu prouzrokovanu trećim licima.

Naknada štete neosiguranim putnicima
Član 20.

(1) Ako vlasnik prijevoznog sredstva nije zaključio ugovor o osiguranju iz člana 16. stav 1. ovog zakona, a dogodio se nesrećni slučaj, putnik, odnosno korisnik osiguranja može zahtijevati naknadu štete od Zaštitnog fonda, u iznosima najviše do osiguranih suma iz člana 18. ovog zakona.

(2) Prava iz stava 1. ovog člana ne kumuliraju se sa pravima na naknadu štete koja je prouzrokovana upotrebom nepoznatog vozila ili upotrebom vozila čiji vlasnik nije zaključio ugovor o osiguranju od autoodgovornosti.

GLAVA III. OSIGURANJE VLASNIKA VOZILA OD ODGOVORNOSTI ZA ŠTETE PROUZROKOVANE TREĆIM LICIMA

Obaveza zaključivanja ugovora o osiguranju od
autoodgovornosti i kvalitativni obim pokrivača
Član 21.

(1) Vlasnik vozila dužan je zaključiti ugovor o osiguranju od autoodgovornosti za štetu koju upotrebom vozila prouzrokuje trećim licima zbog smrti, tjelesne povrede, narušavanja zdravlja (u daljem tekstu: šteta na licima), uništenja ili oštećenja stvari (u daljem tekstu: šteta na stvarima).

(2) Ugovor o osiguranju od autoodgovornosti pokriva odgovornost vlasnika, odnosno korisnika vozila prema trećim licima koji imaju zahtjev za naknadu štete od odgovornog lica koje mu štetu prouzrokuje, sukladno odredbama propisa kojima se uređuju obligacioni odnosi.

(3) Ugovorom o osiguranju od autoodgovornosti pokrivena su i štete na licima i štete na stvarima putnika u vozilu kojim je prouzrokovana šteta.

(4) Ugovorom o osiguranju od autoodgovornosti pokrivena su štete nastale od vozila koja podliježu obaveznoj registraciji, te su, sukladno propisima kojima se uređuje registracija vozila, obavezna imati saobraćajnu dozvolu, odnosno potvrdu o registraciji.

(5) Ugovorom o osiguranju od autoodgovornosti pokrivena je i šteta na licima i šteta na stvarima koju pretrpe pješaci, biciklisti i drugi nemotorizovani učesnici saobraćajne nezgode.

(6) Ugovorom o osiguranju od autoodgovornosti pokrivena je i šteta koja je prouzrokovana trećem licu usljed pada stvari sa vozila.

(7) U slučaju da su vozilo i priključno vozilo vlasništvo osiguranika čija je odgovornost osigurana kod različitih društava za osiguranje, društva za osiguranje solidarno odgovaraju za štetu i oštećeno lice može podnijeti odštetni zahtjev bilo kojem od njih.

Postupak i rokovi za rješavanje odštetnih zahtjeva
Član 22.

(1) Odgovorno društvo za osiguranje dužno je da utvrdi pravni osnov i visinu odštetnog zahtjeva, te isplati odštetu, uz dostavljanje obrazložene ponude, u roku od 30 dana od dana kada je oštećeno lice dostavilo sve potrebne dokumente, a najduže do 60 dana od dana podnošenja odštetnog zahtjeva.

(2) Obrazložena ponuda je pismeni jednostrani akt odgovornog društva za osiguranje, koji sadrži najmanje podatke o osnovanosti odštetnog zahtjeva, visini odšte-

te, kao i obrazloženje pravnog osnova i obračuna visine odštete.

(3) Ukoliko se nisu stekli uvjeti za davanje obrazložene ponude iz stava 1. ovog člana, društvo za osiguranje dužno je da, u roku od 60 dana od dana podnošenja odštetnog zahtjeva, oštećenom licu uputi obrazloženi odgovor ako:

1) odbija odštetni zahtjev kao neosnovan jer je utvrdilo da, po podnesenom odštetnom zahtjevu, ne postoji njegova odgovornost i obaveza ili

2) nije u mogućnosti da jasno utvrdi svoju odgovornost ili visinu odštete.

(4) Ukoliko odgovorno društvo za osiguranje ima mogućnost da utvrdi djelimično svoju obavezu, uz obrazloženi odgovor koji upućuje oštećenom licu, odgovorno društvo za osiguranje dužno je izvršiti plaćanje utvrđenog dijela svoje obaveze u roku od 15 dana od dana kada je utvrdilo svoju obavezu, a najduže do 60 dana od dana podnošenja odštetnog zahtjeva.

(5) U obrazloženoj ponudi i obrazloženom odgovoru, društvo za osiguranje dužno je da oštećeno lice uputi na pravo ulaganja prigovora društvu za osiguranje, kao i na pravo podnošenja tužbe.

(6) Oštećeno lice ima pravo, uz iznos odštete, i na zakonsku zateznu kamatu počev od prvog dana nakon isteka roka od 60 dana od dana podnošenja odštetnog zahtjeva.

(7) Ništave su odredbe obrazložene ponude, obrazloženog odgovora ili sporazuma o vansudskom poravnanju kojim se:

1) određuju duži rokovi od rokova propisanih ovim zakonom,

2) uvjetuje isplata odštete potpisivanjem sporazuma o vansudskom poravnanju ili

3) određuje da se oštećeno lice odriče zakonskih prava.

(8) Rok za podnošenje prigovora društvu za osiguranje ne može biti kraći od 15 dana od dana kada je oštećeno lice primilo obrazloženu ponudu ili obrazloženi odgovor društva za osiguranje.

(9) Rok za rješavanje prigovora je 15 dana od dana podnošenja prigovora oštećenog lica.

(10) U postupku mirnog rješavanja odštetnog zahtjeva u društvu za osiguranje, odgovorno društvo za osiguranje nije dužno nadoknaditi troškove pravnog i bilo kakvog drugog zastupanja oštećenom licu.

(11) Oštećeno lice ima pravo da podnese prigovor Ombudsmanu u osiguranju na odluku društva za osiguranje po podnesenom prigovoru, radi daljeg vansudskog rješavanja spora nastalog povodom odštetnog zahtjeva.

Prikupljanje dokumenata i dokaza u cilju rješavanja odštetnih zahtjeva

Član 23.

(1) Odgovorno društvo za osiguranje dužno je da, u svrhu obrade i rješavanja odštetnog zahtjeva, preduzme sve radnje sa ciljem prikupljanja dokumenata i dokaza na osnovu kojih se utvrđuje odgovornost društva za osiguranje i visina odštete.

(2) Odgovorno društvo za osiguranje dužno je da oštećeno lice koje podnese odštetni zahtjev, bez odgode, pismeno obavijesti o svim dokumentima i dokazima koje je obavezno podnijeti, u cilju rješavanja odštetnog zahtjeva.

(3) Odgovorno društvo za osiguranje je, pored dokumenata iz stava 2. ovog člana, ovlašteno da zahtjeva i dodatne dokumente radi utvrđivanja okolnosti nastanka štetnog događaja, utvrđivanja pravnog osnova i visine odštete, odnosno radi isplate, ali ne i dokaze koji nemaju uticaja na postupak rješavanja odštetnog zahtjeva ili koje oštećeno lice nije u mogućnosti da pribavi zbog zakonskih ograničenja.

(4) Društvo za osiguranje dužno je na zahtjev svog osiguranika izdati potvrdu o toku osiguranja i eventualno za-

primljenim odštetnim zahtjevima iz osnova osiguranja od autoodgovornosti.

(5) Potvrda iz stava 4. ovog člana izdaje se za period od pet prethodnih godina ugovornog odnosa, a društvo za osiguranje dužno je potvrdu izdati u roku od 15 dana od dana podnošenja zahtjeva.

(6) Upravni odbor Agencije donosi akt kojim propisuje pravila postupka rješavanja odštetnih zahtjeva i standarde u komunikaciji društva sa trećim oštećenim licima, podnosiocima odštetnih zahtjeva.

Tužba protiv društva za osiguranje

Član 24.

(1) Ukoliko društvo za osiguranje ne riješi odštetni zahtjev u roku od 60 dana od dana podnošenja zahtjeva ili ukoliko oštećeno lice ima druge razloge, može tužbom pokrenuti postupak kod nadležnog suda protiv odgovornog društva za osiguranje.

(2) Tužba podnesena protiv društva za osiguranje prije isteka roka iz člana 22. stav 1. ovog zakona smatra se preuranjenom.

(3) Za podnošenje tužbe protiv društva za osiguranje primjenjuju se rokovi zastare, sukladno općim pravilima odgovornosti za štetu.

Sporazum između društava za osiguranje

Član 25.

(1) Društva za osiguranje mogu zaključiti sporazum sukladno kojem odštetni zahtjev oštećenog lica po osnovu osiguranja od autoodgovornosti može, u ime odgovornog društva za osiguranje, obrađivati i isplaćivati društvo za osiguranje kod kojeg je oštećeno lice zaključilo ugovor o osiguranju od autoodgovornosti.

(2) Sporazum iz stava 1. ovog člana ne utiče na prava koja oštećeno lice ima neposredno prema odgovornom društvu za osiguranje iz čl. 13. i 24. ovog zakona.

(3) Društvo za osiguranje koje, sukladno sporazumu iz stava 1. ovog člana, u ime odgovornog društva za osiguranje, obrađuje i isplaćuje odštetni zahtjev dužno je postupati sukladno odredbama čl. 22. i 23. ovog zakona.

Član 26.

(1) Društva za osiguranje i filijale društava za osiguranje iz Federacije Bosne i Hercegovine koje u Republici Srpskoj obavljaju vrstu osiguranja od autoodgovornosti dužna su da 1% bruto premije ostvarene iz ove vrste osiguranja kvartalno uplaćuju na račun javnih prihoda Republike Srpske kao dio preventive za realizaciju projekata unapređenja sigurnosti saobraćaja utvrđenih Strategijom sigurnosti saobraćaja na putevima Republike Srpske.

(2) Društva za osiguranje i filijale društava za osiguranje iz Federacije Bosne i Hercegovine obavezu iz stava (1) izvršavat će u periodu od tri godine od dana stupanja na snagu ovog zakona.

(3) Sredstva iz stava (1) ovog člana koristit će se sukladno zakonu kojim se uređuje sigurnost saobraćaja na putevima.

Lica koja nemaju pravo na naknadu štete po osnovu osiguranja od autoodgovornosti

Član 27.

(1) Ugovor o osiguranju od autoodgovornosti ne pokriva odgovornost prijevoznika za stvari koje je primio na prijevoz.

(2) Pravo na naknadu štete po osnovu osiguranja od autoodgovornosti nema:

1) vozač vozila kojim je prouzrokovana šteta;

2) vlasnik, suvlasnik, te svaki korisnik vozila kojim je prouzrokovana šteta, koji nije bio vozač vozila čijom upotrebom je prouzrokovana šteta, i to na naknadu štete na stvarima;

3) srodnik i druga fizička lica, za duševne boli zbog smrti ili tjelesne povrede vozača koji je prouzrokovao štetu;

4) putnik koji je dobrovoljno ušao u vozilo kojim je prouzrokovana šteta, a kojim je upravljao neovlašteni vozač ili vozač pod djejtvom alkohola ili opojnih droga, ako odgovorno društvo za osiguranje dokaže da je ta okolnost putniku trebalo da bude poznata;

5) oštećeno lice kome je prouzrokovana šteta zbog:

1. upotrebe vozila na sportskim priredbama koje se održavaju na drumu ili dijelu druma zatvorenom za saobraćaj drugim vozačima, a kojima je cilj postizanje najveće ili najveće prosječne brzine, odnosno na vježbama za te priredbe,

2. neposrednog ili posrednog djelovanja nuklearne energije ili zračenja nastala za vrijeme prijevoza nuklearnih ili drugih radioaktivnih materijala,

3. rata, pobune ili terorističkih aktivnosti i

4. upotrebe vozila koje je bilo mobilisano, od trenutka preuzimanja od strane nadležnih organa do trenutka vraćanja vozila vlasniku.

(3) Neovlaštenim vozačem, u smislu ovog zakona, smatra se lice koje je u vrijeme štetnog događaja koristilo vozilo bez saglasnosti vlasnika, a nije kod njega zaposleno kao vozač, nije ni član njegovog domaćinstva, niti mu je vlasnik vozilo predao u posjed.

Pravo društva za osiguranje na subrogaciju

Član 28.

(1) Društvo za osiguranje, koje je oštećenom licu nadoknadilo štetu, ima pravo na naknadu isplaćenog iznosa štete i stvarnih i opravdanih troškova od lica odgovornog za štetu u slučajevima ako je:

1) vozač koristio vozilo u svrhu za koju nije namijenjeno,

2) vozač koristio vozilo, a nije stekao odgovarajuću vozačku dozvolu, osim ako je to kandidat koji se obučava za polaganje vozačkog ispita za vozača, uz poštivanje svih propisa kojim se uređuje obuka za vozača,

3) vozač koristio vozilo za vrijeme trajanja izrečenih mjera sigurnosti, odnosno zaštitnih mjera u saobraćaju (potpuna ili djelimična zabrana upravljanja vozilom i slično),

4) vozač upravljao vozilom pod uticajem alkohola iznad propisane granice, opojnih droga, psihoaktivnih lijekova ili drugih psihoaktivnih tvari, odbio je alko-test, odnosno test na prisustvo opojnih droga, psihoaktivnih lijekova ili drugih psihoaktivnih tvari,

5) vozač upotrebom vozila prouzrokovao štetu namjerno,

6) vozač pobjegao sa mjesta štetnog događaja i

7) vozač počinio prekršaj nasilničke vožnje sukladno propisima o sigurnosti saobraćaja na putevima.

(2) Pravo društva za osiguranje iz stava 1. ovog člana nema uticaj na pravo oštećenog lica na naknadu štete od odgovornog društva za osiguranje.

(3) U pogledu obima prava za naknadu iz stava 1. ovog člana, društvo za osiguranje koje je oštećenom licu nadoknadilo štetu ima pravo na naknadu:

1) u slučajevima iz stava 1. t. 1), 2), 3), 4) i 6) ovog člana, najviše do iznosa 12 prosječnih neto plaća u Republici Srpskoj,

2) u slučaju iz stava 1. t. 5) i 7) ovog člana, u cijelosti.

(4) Bježanjem sa mjesta štetnog događaja u smislu stava 1. tačka 6) ovog člana ne smatra se opravdano napuštanje mjesta štetnog događaja.

Naknada štete prouzrokovana od neovlaštenog vozača

Član 29.

(1) Ako je štetu prouzrokovao neovlašteni vozač, oštećeno lice može podnijeti odštetni zahtjev društvu za osiguranje, osim u slučaju iz člana 27. stav 2. tačka 4) ovog zakona.

(2) Društvo za osiguranje, koje je oštećenom licu isplatio štetu koju je prouzrokovao neovlašteni vozač, ima pravo na naknadu cjelokupno isplaćenog iznosa štete i stvarnih i opravdanih troškova od lica koje je odgovorno za štetu.

Obaveza društva za osiguranje i osigurana suma

Član 30.

(1) Osigurane sume na koje se obavezno ugovora osiguranje od autoodgovornosti ne mogu biti manje od iznosa:

1) u slučaju štete na licima, 1.000.000 KM po jednom štetnom događaju, bez obzira na broj oštećenih lica u istoj nezgodi,

2) u slučaju štete na stvarima, 350.000 KM po jednom štetnom događaju, bez obzira na broj odštetnih zahtjeva proizašlih iz iste nezgode.

(2) Osigurana suma iz stava 1. tačka 1) ovog člana, nakon isteka perioda od godinu dana od dana stupanja na snagu ovog zakona, ne može biti manja od 1.500.000 KM po jednom štetnom događaju, bez obzira na broj oštećenih lica u istoj nezgodi.

(3) Osigurane sume na koje se obavezno ugovora osiguranje od autoodgovornosti, nakon isteka perioda od tri godine od dana stupanja na snagu ovog zakona, ne mogu biti manje od iznosa:

1) u slučaju štete na licima, 2.000.000 KM po jednom štetnom događaju, bez obzira na broj oštećenih lica u istoj nezgodi,

2) u slučaju štete na stvarima, 400.000 KM po jednom štetnom događaju, bez obzira na broj odštetnih zahtjeva proizašlih iz iste nezgode.

(4) Ako po jednom štetnom događaju postoji više odštetnih zahtjeva, zbog čega ukupna naknada prelazi iznose iz stava 1, odnosno st. 2. i 3. ovog člana, iznosi naknada se srazmjerno smanjuju.

(5) Ako odgovorno društvo za osiguranje isplati podnosiocu zahtjeva iznos veći od iznosa na koji ima pravo s obzirom na srazmjerno smanjenje naknade, jer nije znalo za ostala lica koja imaju prava na naknadu, to društvo za osiguranje i dalje ima obavezu prema tim drugim licima samo do ukupnog iznosa navedenog u stavu 1, odnosno u st. 2. i 3. ovog člana.

(6) Društvo za osiguranje odgovorno je za naknadu štete koju upotrebom vozila registriranog u Republici Srpskoj pretrpe treća lica u Federaciji Bosne i Hercegovine do iznosa osiguranih suma iz stava 1, odnosno st. 2. i 3. ovog člana.

(7) Odgovorno društvo za osiguranje dužno je štetu koja je upotrebom vozila prouzrokovana u državama članicama Sistema zelene karte, a koja je viša od iznosa iz stava 1, odnosno st. 2. i 3. ovog člana, nadoknaditi do iznosa određenog propisima o obaveznom osiguranju države u kojoj je šteta nastala.

Regresni zahtjev

Član 31.

(1) Društvo za osiguranje dužno je Fondu zdravstvenog osiguranja Republike Srpske nadoknaditi stvarnu štetu u okviru odgovornosti svog osiguranika i u granicama obaveza preuzetih ugovorom o osiguranju.

(2) Stvamom štetom u smislu stava 1. ovog člana smatraju se troškovi liječenja i drugi nužni troškovi oštećenog lica sukladno propisima o zdravstvenom osiguranju.

(3) Društvo za osiguranje nije dužno da nadoknadi troškove iz stava 2. ovog člana koje je Fond zdravstvenog osiguranja Republike Srpske, sukladno propisima o zdravstvenom osiguranju, naplatio od oštećenog lica.

Promjena vlasnika vozila

Član 32.

(1) Ako se za vrijeme trajanja osiguranja promijeni vlasnik vozila, novi vlasnik vozila dužan je da zaključi ugovor

o osiguranju svoje odgovornosti za upotrebu vozila na kojem je stekao vlasništvo.

(2) Osiguranik koji otuđi svoje vozilo dužan je da o tome obavijesti društvo za osiguranje kod kojeg je osigurana njegova odgovornost za upotrebu vozila koje je otuđeno.

(3) Ugovor o osiguranju od autoodgovornosti zaključen sa prethodnim vlasnikom prestaje važiti u trenutku kada je novi vlasnik vozila zaključio ugovor o osiguranju od autoodgovornosti na svoje ime.

(4) Prestankom važenja ugovora iz stava 3. ovog člana, osiguranik, prethodni vlasnik vozila, ima pravo na povrat dijela premije za neiskorišteni period pokrića, pod uvjetom da je postupio sukladno obavezi iz stava 2. ovog člana.

(5) Izuzetno od stava 3. ovog člana, ugovor o osiguranju od autoodgovornosti zaključen sa prethodnim vlasnikom ostaje na snazi do isteka trajanja osiguranja, ukoliko novi vlasnik, u tom roku, nije zaključio ugovor o osiguranju od autoodgovornosti na svoje ime, u tom slučaju se po samom zakonu smatra da su prava i obaveze, kao i odgovornost za upotrebu vozila, prenesena na novog vlasnika vozila danom zaključenja ugovora o prijenosu vlasništva na vozilu.

Naknada štete koja je prouzrokovana upotrebom nepoznatog vozila ili upotrebom vozila čiji vlasnik nije zaključio ugovor o osiguranju od autoodgovornosti
Član 33.

Oštećeno lice kome je na teritoriji Republike Srpske prouzrokovana šteta upotrebom nepoznatog vozila ili upotrebom vozila čiji vlasnik nije zaključio ugovor o osiguranju od autoodgovornosti podnosi odštetni zahtjev Zaštitnom fondu.

Međunarodna potvrda o osiguranju od autoodgovornosti za vozila inozemne registracije
Član 34.

(1) Vozač koji je vozilom inozemne registracije prešao granicu Bosne i Hercegovine na teritoriji Republike Srpske dužan je imati i, na zahtjev ovlaštenog lica u Republici Srpskoj, dati na uvid međunarodnu potvrdu o postojanju osiguranja od autoodgovornosti važeću na teritoriji država članica Sistema zelene karte ili polisu osiguranja od autoodgovornosti zaključen na granici.

(2) Međunarodnom potvrdom o osiguranju od autoodgovornosti smatra se i registarska oznaka koju nosi vozilo koje se uobičajeno nalazi na teritoriji država potpisnica Multilateralnog sporazuma, pod uvjetom da je sa Bosnom i Hercegovinom potpisan Multilateralni sporazum.

Granično osiguranje
Član 35.

Vozač vozila inozemne registracije koji ne posjeduje međunarodnu potvrdu o osiguranju od autoodgovornosti iz člana 34. ovog zakona ne može upotrebljavati vozilo na teritoriji Republike Srpske ako ne posjeduje polisu osiguranja od autoodgovornosti zaključen na granici, čiji period važenja ne može biti kraći od sedam niti duži od 90 dana.

Pravo na naknadu štete
Član 36.

(1) Oštećeno lice kojem je u Republici Srpskoj prouzrokovana šteta upotrebom vozila inozemne registracije iz zemlje članice Sistema zelene karte ili zemlje potpisnice Multilateralnog sporazuma podnosi odštetni zahtjev putem Biroa zelene karte BiH.

(2) Za naknadu štete koja je na teritoriji Republike Srpske prouzrokovana upotrebom vozila inozemne registracije za koje vlasnik nema važeći ugovor o osiguranju od autoodgovornosti primjenjuju se odredbe člana 33. ovog zakona.

(3) Zaštitni fond, pod uvjetom da je Bosna i Hercegovina u režimu Multilateralnog sporazuma, te da je Zaštitni fond

zaključio odgovarajuće bilateralne sporazume sa nadležnim tijelima za naknadu šteta koje ne mogu biti nadoknađene obaveznim osiguranjem one države na čijoj teritoriji se vozilo uobičajeno nalazi, ima pravo na naknadu isplaćenog iznosa štete, stvarnih i opravdanih troškova od tih tijela.

Obrazac evropskog izvještaja o saobraćajnoj nezgodi
Član 37.

(1) Društvo za osiguranje dužno je osiguraniku, uz polisu osiguranja od autoodgovornosti, uručiti obrazac evropskog izvještaja o saobraćajnoj nezgodi.

(2) Obrazac evropskog izvještaja o saobraćajnoj nezgodi može biti korišten u postupku rješavanja odštetnog zahtjeva kao dokaz nastupanja štetnog događaja, u slučaju manje materijalne štete, pod uvjetom da je uredno i potpuno popunjen, te da su uz to priložene fotografije oštećenja na vozilima i mjesta štetnog događaja.

(3) Pod manjom materijalnom štetom iz stava 2. ovog člana smatra se šteta na vozilu koja ne prelazi iznos od 500 KM.

Informativni centar
Član 38.

(1) Informativni centar se uspostavlja u okviru Agencije radi efikasnog i brzog rješavanja odštetnih zahtjeva na osnovu šteta nastalih u saobraćajnim nezgodama upotrebom vozila.

(2) Informativni centar:

1) vodi registar podataka i koordinira prikupljanje podataka sukladno odredbama ovog zakona i aktima Agencije,

2) omogućava uvid u podatke iz registra iz tačke 1) ovog stava i

3) pruža podršku oštećenim licima u pribavljanju podataka iz registra iz tačke 1) ovog stava.

Registar podataka Informativnog centra
Član 39.

(1) Registar iz člana 38. stav 2. tačka 1) ovog zakona sadrži podatke o:

1) registarskim oznakama vozila registriranih u Republici Srpskoj,

2) brojevima polisa osiguranja od autoodgovornosti za vozila iz tačke 1) ovog stava,

3) periodu važenja osiguravajućeg pokrića na osnovu ugovora o osiguranju od autoodgovornosti, odnosno datumu prestanka važenja ugovora, ako je prestao važiti prije isteka ugovora o osiguranju od autoodgovornosti,

4) poslovnom imenu i sjedištu društva za osiguranje koje pruža osiguravajuće pokriće na osnovu ugovora o osiguranju od autoodgovornosti,

5) imenu i prezimenu, datumu i mjestu rođenja i adresi, odnosno poslovnom imenu i sjedištu osiguranika,

6) izdatim zelenim kartama,

7) vlasnicima vozila koja su izuzeta od obaveze osiguranja od autoodgovornosti, kao i nazivu organa ili tijela odgovornog za naknadu štete oštećenom licu,

8) datumu i mjestu saobraćajne nezgode i

9) nazivu i adresi tijela odgovornog za štete koje je prouzrokovalo vozilo čiji vlasnik nije zaključio ugovor o osiguranju od autoodgovornosti ili nepoznato vozilo.

(2) Upravni odbor Agencije donosi akt o sadržaju, načinu prikupljanja, vođenja i pristupu podacima iz registra Informativnog centra.

Prikupljanje podataka
Član 40.

(1) Podaci iz člana 39. stav 1. ovog zakona prikupljaju se od društava za osiguranje, filijala društava za osiguranje koje posluju u Republici Srpskoj i nadležnog organa za registra-

ciju vozila i vođenje evidencija o saobraćajnim nezgodama u Republici Srpskoj.

(2) Društva za osiguranje dužna su da podatke iz člana 39. stav 1. t. 2), 3), 4), 5) i 6) ovog zakona dostavljaju Agenciji prema sadržaju, na način i u rokovima koje propiše Agencija.

(3) Način prikupljanja i dostavljanja podataka iz člana 39. stav 1. t. 1) i 8) ovog zakona Agenciji od nadležnog organa za registraciju vozila i vođenje evidencija o saobraćajnim nezgodama u Republici Srpskoj vrši se na osnovu prethodno usaglašene procedure i sačinjenog protokola.

(4) Zaštita osobnih podataka iz registra podataka Informativnog centra vrši se sukladno propisima kojima se uređuje zaštita osobnih podataka.

Čuvanje podataka Član 41.

Podatke iz člana 39. stav 1. t. 1), 2), 3), 4), 5), 6), 8) i 9) ovog zakona Informativni centar čuva najmanje sedam godina od dana objave vozila ili prestanka važenja ugovora o osiguranju od autoodgovornosti.

Saradnja sa drugim informativnim centrima Član 42.

Radi pružanja podrške zainteresiranim licima u pribavljanju podataka, Informativni centar saraduje sa informativnim centrom Federacije Bosne i Hercegovine, informativnim centrima država članica Evropske unije i drugih država.

Djelokrug i nadležnost Informativnog centra Član 43.

(1) Informativni centar dužan je da oštećenim licima sedam godina od dana saobraćajne nezgode iz svog ili iz registra informativnog centra Federacije Bosne i Hercegovine, informativnog centra države članice Evropske unije ili druge države sa kojima ima saradnju omogućiti uvid u sljedeće podatke:

- 1) naziv i adresu odgovornog društva za osiguranje,
- 2) broj polise osiguranja društva iz tačke 1) ovog stava i
- 3) ime i prezime, odnosno naziv, te adresu ovlaštenog predstavnika za obradu odštetnih zahtjeva na osnovu osiguranja od autoodgovornosti u Bosni i Hercegovini kojeg je imenovalo društvo za osiguranje države članice Evropske unije i koji pruža osiguravajuće pokriće na osnovu polise osiguranja vozila kojim je saobraćajna nezgoda prouzrokovana.

(2) Informativni centar, na zahtjev oštećenog lica, prikuplja podatke o imenu i prezimenu, odnosno nazivu, te adresi vlasnika, vozača ili evidentiranog korisnika vozila ako je oštećeno lice iskazalo pravni interes za prikupljanje takve informacije.

(3) Podatke iz stava 2. ovog člana Informativni centar prikuplja od društava za osiguranje ili od nadležnog organa za registraciju vozila i vođenje evidencija o saobraćajnim nezgodama u Republici Srpskoj.

(4) Informativni centar pribavlja za oštećeno lice podatke o imenu i prezimenu, odnosno nazivu, te adresi lica koje mu garantira za štetu prouzrokovanu vozilom koje je izuzeto od obaveze zaključivanja ugovora o osiguranju od autoodgovornosti.

GLAVA IV. OSIGURANJE VLASNIKA ZRAKOPLOVA OD ODGOVORNOSTI ZA ŠTETU PROUZROKOVANU TREĆIM LICIMA I PUTNICIMA

Obaveza zaključivanja ugovora o osiguranju Član 44.

(1) Vlasnik zrakoplova dužan je zaključiti ugovor o osiguranju od odgovornosti za štetu prouzrokovanu trećim licima i putnicima, sukladno odredbama ovog zakona, propisi-

ma kojima se uređuje zrakoplovstvo u Bosni i Hercegovini i propisima koji važe u ECAA.

(2) U postupku izdavanja dozvola kojima se odobrava obavljanje različitih komercijalnih i nekomercijalnih djelatnosti u zračnom saobraćaju, koje se izdaju sukladno propisima o zračnom saobraćaju, podnosilac zahtjeva dužan je nadležnom organu dostaviti dokaz o zaključenom ugovoru o obaveznom osiguranju iz člana 2. tačka 3) ovog zakona.

(3) Ugovorom o obaveznom osiguranju iz stava 1. ovog člana pokrivena su:

1) štete na licima i štete na stvarima prouzrokovane trećim licima za vrijeme leta zrakoplova,

2) štete na licima koje pretrpi putnik za vrijeme leta zrakoplova,

3) štete na stvarima zbog gubitka, odnosno oštećenja osobnih stvari putnika koje se nalaze u kabini zrakoplova i

4) štete na stvarima zbog gubitka, odnosno oštećenja tereta i predatog prtljaga.

(4) Ugovorom o obaveznom osiguranju iz stava 1. ovog člana nisu pokriveni putnici i članovi letačke i kabinske posade zrakoplova, koji su na dužnosti za vrijeme leta zrakoplova.

(5) Putnik iz stava 1. ovog člana je svako lice koje se prevozi zrakoplovom uz saglasnost vlasnika zrakoplova, osim članova letačke i kabinske posade zrakoplova koji su na dužnosti za vrijeme leta zrakoplova.

(6) Ugovor o osiguranju iz stava 1. ovog člana ne pokriva štete iz stava 3. t. 3) i 4) ovog člana ako se zrakoplov ne koristi u komercijalne svrhe.

(7) Ugovorom o osiguranju iz stava 1. ovog člana pokrivena su i štete zbog rizika rata, terorističkih aktivnosti, otmiče, sabotaze, nezakonitog prisvajanja zrakoplova i pobune.

(8) Izuzetno od stava 7. ovog člana, ugovor o osiguranju iz stava 1. ovog člana ne pokriva štete zbog rizika rata i terorizma za:

1) državne zrakoplove definirane sukladno Čikaškoj konvenciji;

2) zrakoplovne modele kojima MTOM iznosi do 20 kg;

3) letjelice koje polijeću s nogu pilota (uključujući motorne paraglajdere i zmajeve);

4) vezane balone;

5) papirne zmajeve;

6) padobrane (uključujući vučene padobrane);

7) zrakoplove, uključujući jedrilice, kojima MTOM iznosi do 500 kg, i mikrolahke zrakoplove koji se:

1. koriste u nekomercijalne svrhe ili

2. koriste za obuku vozača zrakoplova lokalno, koji ne uključuju prelazak državne granice.

Osigurane sume Član 45.

(1) Najniža osigurana suma po jednom štetnom događaju određena ugovorom o osiguranju iz člana 44. stav 1. ovog zakona iznosi:

1) za štete trećim licima:

1. za letjelice koje polijeću s nogu pilota 10.000 SDR - protivvrijednost izražena u konvertibilnim markama (KM),

2. za slobodne balone sa posadom 20.000 SDR - protivvrijednost izražena u KM,

3. za zrakoplove kojima MTOM iznosi:

- do 500 kg, 750.000 SDR - protivvrijednost izražena u KM,

- od 501 kg do 1000 kg, 1.500.000 SDR - protivvrijednost izražena u KM,

- od 1001 kg do 2700 kg, 3.000.000 SDR - protivvrijednost izražena u KM,

- od 2701 kg do 6000 kg, 7.000.000 SDR - protivvrijednost izražena u KM,

- od 6001 kg do 12.000 kg, 18.000.000 SDR - protivvrijednost izražena u KM,

- od 12.001 kg do 25.000 kg, 80.000.000 SDR - protivvrijednost izražena u KM,

- od 25.001 kg do 50.000 kg, 150.000.000 SDR - protivvrijednost izražena u KM,

- od 50.001 kg do 200.000 kg, 300.000.000 SDR - protivvrijednost izražena u KM,

- od 200.001 kg do 500.000 kg, 500.000.000 SDR - protivvrijednost izražena u KM,

- iznad 500.001 kg do 700.000.000 SDR - protivvrijednost izražena u KM;

2) za pojedinog putnika 250.000 SDR - protivvrijednost izražena u KM;

3) za osobne stvari putnika koje se nalaze u kabini zrakoplova 1131 SDR - protivvrijednost izražena u KM;

4) za teret i predani prtljag po 1 kg iznosi 19 SDR - protivvrijednost izražena u KM.

(2) Izuzetno od stava 1. tačka 2) ovog člana, najniža osigurana suma po jednom štetnom događaju za zrakoplove kojima MTOM iznosi 2700 kg ili manje, a koji se ne koristi u komercijalne svrhe, za pojedinog putnika iznosi 100.000 SDR - protivvrijednost izražena u KM.

(3) Izuzetno od stava 1. ovog člana, za zrakoplove koji se ne koriste u komercijalne svrhe, odnosno koji se koriste za obuku vozača zrakoplova, sportsko i amatersko letenje i koji se koriste samo za let unutar zračnog prostora Bosne i Hercegovine najniža osigurana suma po jednom štetnom događaju ne može biti niža od:

1) 8000 SDR - protivvrijednost izražena u KM, za zrakoplove kojima MTOM iznosi do 200 kg,

2) 25.000 SDR - protivvrijednost izražena u KM, za zrakoplove kojima MTOM iznosi od 201 kg do 500 kg,

3) 50.000 SDR - protivvrijednost izražena u KM, za zrakoplove kojima MTOM iznosi od 501 kg do 1000 kg,

4) 80.000 SDR - protivvrijednost izražena u KM, za zrakoplove kojima MTOM iznosi od 1001 kg do 2700 kg.

Shodna primjena odredaba

Član 46.

Na pitanja odgovornosti vlasnika zrakoplova za štetu koju prouzrokuje trećim licima i putnicima, a koja nisu uređena odredbama ovog poglavlja, shodno se primjenjuju odredbe iz poglavlja III. ovog zakona, kao i odredbe propisa kojima se uređuje zrakoplovstvo u Bosni i Hercegovini.

GLAVA V.

OSIGURANJE VLASNIKA PLOVILA NA MOTORNI POGON OD ODGOVORNOSTI ZA ŠTETU PROUZROKOVANU TREĆIM LICIMA

Obaveza zaključivanja ugovora o osiguranju

Član 47.

(1) Vlasnik plovila na motorni pogon, snage motora veće od 3,7 kW, koja se sukladno propisima o registraciji plovila upisuju u odgovarajući registar, dužan je zaključiti ugovor o osiguranju od odgovornosti za štetu prouzrokovanu trećim licima zbog smrti, tjelesne povrede ili narušavanja zdravlja.

(2) Ugovorom o obaveznom osiguranju iz stava 1. ovog člana nisu pokrivena lica koja se prevoze, kao i članovi posade koji upravljaju plovilom na motorni pogon.

(3) Vlasnik inozemnog plovila koje je ušlo u unutrašnje vode Republike Srpske dužan je imati važeći ugovor o osiguranju od odgovornosti za štetu iz stava 1. ovog člana, osim ako ne postoje druge odgovarajuće garancije za nak-

nadu štete ili ako međunarodnim ugovorom nije drugačije određeno.

Osigurana suma

Član 48.

Najniža osigurana suma po jednom štetnom događaju određena ugovorom o osiguranju iz člana 47. stav 1. ovog zakona iznosi 210.000 KM.

Shodna primjena odredaba

Član 49.

Na pitanja odgovornosti vlasnika plovila na motorni pogon za štetu koju prouzrokuje trećim licima koja nisu uređena odredbama ovog poglavlja shodno se primjenjuju odredbe iz poglavlja III. ovog zakona i odredbe propisa kojima se uređuje unutrašnja plovidba u Republici Srpskoj.

GLAVA VI.

ZAŠTITNI FOND REPUBLIKE SRPSKE

Zaštitni fond Republike Srpske

Član 50.

(1) Zaštitni fond je pravno lice sa sjedištem u Banjoj Luci, nadležno da pokriva štete koje ne mogu biti nadoknađene obaveznim osiguranjem, kao i da obavlja druge poslove sukladno zakonu.

(2) Nadzor nad poslovanjem Zašitnog fonda vrši Agencija.

(3) Organi Zašitnog fonda su Skupština članova, Upravni odbor i direktor.

(4) Zaštitni fond ima statut kojim se uređuju:

1) organizacija i način poslovanja,

2) upravljanje i rukovođenje,

3) finansiranje i finansijsko poslovanje i

4) druga pitanja u vezi sa poslovanjem Zašitnog fonda.

(5) Agencija daje prethodnu saglasnost na statut Zašitnog fonda, kao i na njegove izmjene i dopune.

(6) U vršenju nadzora nad poslovanjem Zašitnog fonda shodno se primjenjuju odredbe propisa kojima se uređuju osnivanje i poslovanje društava za osiguranje koje se odnose na regulatorne ciljeve, opća ovlaštenja Agencije, pravila postupka i mjere nadzora.

Obaveze Zašitnog fonda

Član 51.

(1) Zaštitni fond dužan je da izvršava obavezu naknade štete trećem oštećenom licu nastale na teritoriji Republike Srpske, na osnovu:

1) šteta na licima, ako ih prouzrokuje nepoznato vozilo,

2) šteta na licima i stvarima, ako ih prouzrokuje vozilo čiji vlasnik nije zaključio ugovor o osiguranju od autoodgovornosti,

3) osiguranih suma putnicima u javnom prijevozu, u slučaju da nije zaključen ugovor iz člana 2. tačka 1) ovog zakona i

4) šteta iz ugovora o obaveznom osiguranju iz člana 2. t. 1) i 2) ovog zakona koje nisu mogle biti nadoknađene iz stečajne ili likvidacione mase društva za osiguranje.

(2) Izuzetno, u slučaju štete prouzrokovane nepoznatim vozilom, Zaštitni fond će nadoknaditi štetu na stvarima, ako je nadoknadio štetu zbog smrti ili teške tjelesne povrede nastale u istoj saobraćajnoj nezgodi, a koje su zahtijevale bolničko liječenje u trajanju od najmanje pet dana, pri čemu oštećeni snosi učešće u šteti na stvarima u iznosu od 950 KM.

Naknada štete

Član 52.

(1) Naknada štete koju isplaćuje Zaštitni fond iz člana 51. ovog zakona ne može prelaziti iznose osiguranih suma iz čl. 18. i 30. ovog zakona.

(2) Ako postoji više oštećenih lica i ako ukupna naknada prelazi iznos naveden u čl. 18. i 30. ovog zakona, iznos naknada se srazmjerno smanjuje.

Primjena pojedinih odredaba ovog zakona na
Zaštitni fond
Član 53.

Odredbe čl. 14, 15, 22, 23. i 24. ovog zakona na odgovarajući način primjenjuju se u slučaju kada je za naknadu štete, sukladno odredbama ovog zakona, nadležan Zaštitni fond.

Regresni zahtjevi
Član 54.

(1) Pravna lica koja obavljaju poslove zdravstvenog, penzijskog i invalidskog osiguranja, kao i druga pravna i fizička lica koja su na bilo koji način neposredno oštećenom licu nadoknadila štetu ili dio štete, nemaju pravo na povrat isplaćenog iznosa, odnosno ne mogu isticati regresne zahtjeve prema Zaštitnom fondu.

(2) Zaštitni fond preuzima prava oštećene strane prema pravnim licima koja obavljaju poslove zdravstvenog, penzijskog i invalidskog osiguranja, kao i drugim pravnim i fizičkim licima do iznosa koji je Zaštitni fond isplatio oštećenom licu.

(3) Zaštitni fond ima pravo na naknadu od lica koje je odgovorno za štetu, tj. od vozača koji nije bio osiguran, najviše do iznosa 12 prosječnih neto plaća u Republici Srpskoj.

(4) Ako Zaštitni fond isplati štetu koju prouzrokuje nepoznato vozilo, te se naknadno pronade odgovorno lice i vozilo čijom je upotrebom prouzrokovana šteta i utvrdi se odgovorno društvo za osiguranje, Zaštitni fond ima pravo na naknadu do isplaćenog iznosa štete i opravdanih troškova od odgovornog društva za osiguranje.

(5) U slučaju pronalaska odgovornog lica iz stava 4. ovog člana, Ministarstvo unutrašnjih poslova o tome obavještava Zaštitni fond.

Članstvo i izvori finansiranja Zaštitnog fonda
Član 55.

(1) Članovi Zaštitnog fonda su sva društva za osiguranje koja u Republici Srpskoj obavljaju vrste osiguranja iz člana 2. t. 1) i 2) ovog zakona, bez obzira na to da li im je sjedište registrirano u Republici Srpskoj ili izvan nje.

(2) Izvori finansiranja Zaštitnog fonda su:

1) članarine, iz kojih se finansiraju troškovi poslovanja Zaštitnog fonda (troškovi administracije) i

2) doprinosi, iz kojih se finansira Fond za naknadu šteta za namjenu izvršavanja obaveza iz člana 51. ovog zakona.

(3) Članarinu iz stava 2. tačka 1) ovog člana dužni su plaćati svi članovi Zaštitnog fonda, u jednakom iznosu, a visinu godišnje članarine određuje Upravni odbor Zaštitnog fonda, svake poslovne godine, sukladno projekciji troškova administracije Zaštitnog fonda, uz prethodnu saglasnost Agencije.

(4) Doprinosi iz stava 2. tačka 2) ovog člana dužni su plaćati svi članovi Zaštitnog fonda, a koji su zasnovani na procentu fakturiranih godišnjih premija osiguranja od autoodgovornosti i premija za osiguranje putnika u javnom prijevozu.

(5) Visina i rokovi za uplatu doprinosa iz stava 2. tačka 2) ovog člana određuju se godišnje, odlukom Upravnog odbora Agencije, koja se objavljuje u "Službenom glasniku Republike Srpske".

(6) Upravni odbor Agencije ovlašten je da visinu već utvrđenih doprinosa iz stava 5. ovog člana mijenja i prilagođava potrebama Zaštitnog fonda, u cilju osiguranja ostvarivanja funkcija Zaštitnog fonda iz člana 51. ovog zakona.

(7) Članovima koji tekuće finansijske godine dobiju dozvolu za rad u vrsti osiguranja putnika u javnom prijevozu

ili u vrsti osiguranja od autoodgovornosti Agencija određuje paušalni iznos kao prvi doprinos u Zaštitni fond.

Upravljanje sredstvima Zaštitnog fonda
Član 56.

(1) Zaštitni fond dužan je da odvojeno planira i knjigovodstveno evidentira prihode, rashode i sredstva potrebna za:

1) troškove administracije Zaštitnog fonda i

2) izvršavanje obaveza Zaštitnog fonda prema oštećenim licima, sukladno ovom zakonu.

(2) Zaštitni fond dužan je da vodi i evidentira podatke o štetama i o tome izvještava Agenciju.

(3) Zaštitni fond dužan je da Agenciji dostavi nerevidirane godišnje finansijske izvještaje do kraja februara tekuće godine za prethodnu godinu, a polugodišnje finansijske izvještaje najkasnije do 31. jula tekuće godine.

(4) Zaštitni fond dužan je da Agenciji dostavi revidirane godišnje finansijske izvještaje za prethodnu godinu, zajedno sa izvještajem ovlaštenog revizora i godišnjim izvještajem o poslovanju, najkasnije do 30. aprila tekuće godine.

(5) Zaštitni fond dužan je da Agenciji dostavlja izvještaj sa podacima o uplaćenim članarinama i doprinosima u Fond za naknadu šteta, najkasnije do 30. novembra tekuće godine.

(6) Upravni odbor Agencije donosi akt kojim se propisuju pravila poslovanja i izvještavanja Zaštitnog fonda.

Skupština Zaštitnog fonda
Član 57.

(1) Skupštinu Zaštitnog fonda čine ovlaštena lica članova Zaštitnog fonda.

(2) Skupština Zaštitnog fonda donosi odluke dvotrećinskom većinom ukupnog broja glasova članova Zaštitnog fonda.

(3) Skupština Zaštitnog fonda:

1) donosi statut i druge opće akte od značaja za poslovanje,

2) donosi finansijski plan i usvaja finansijske izvještaje,

3) imenuje i razrješava članove Upravnog odbora Zaštitnog fonda i

4) odlučuje o ugovaranju osiguranja Zaštitnog fonda, kojim se pokriva nesolventnost njenih članova u pogledu izvršavanja njihovih obaveza prema Zaštitnom fondu.

(4) Odlukom Upravnog odbora Agencije određuje se broj glasova koji svaki od članova ima u Skupštini Zaštitnog fonda u srazmjeri sa visinom uplaćenih doprinosa svakog od članova Zaštitnog fonda u prethodnoj godini.

(5) Odluka iz stava 4. ovog člana objavljuje se u "Službenom glasniku Republike Srpske".

(6) Svaki član Skupštine Zaštitnog fonda ima jedan glas na svakih 4.000 KM fakturirane premije za vrste osiguranja na osnovu kojih društva za osiguranje uplaćuju doprinosi.

(7) Članovi Skupštine Zaštitnog fonda koji imaju premiju manju od 4.000 KM imaju pravo na jedan glas.

Upravni odbor Zaštitnog fonda
Član 58.

(1) Zaštitnim fondom upravlja Upravni odbor, koji se imenuje na period od četiri godine.

(2) Upravni odbor Zaštitnog fonda ima pet članova.

(3) Jedan član Upravnog odbora Zaštitnog fonda imenuje se iz reda zaposlenih u Ministarstvu finansija, a četiri člana imenuju se na prijedlog društava za osiguranje iz društava za osiguranje ili iz reda stručnjaka iz oblasti privrednog prava, osiguranja ili finansija, neovisnih o društvima za osiguranje.

Direktor Zaštitnog fonda
Član 59.

(1) Direktor Zaštitnog fonda smatra se licem na značajnom položaju, sukladno zakonu kojim se uređuje osnivanje i poslovanje društava za osiguranje.

(2) Direktor Zaštitnog fonda organizira rad i rukovodi poslovanjem, predstavlja i zastupa Zaštitni fond, izvršava odluke Upravnog odbora i odgovara za zakonit rad Zaštitnog fonda.

(3) Direktor Zaštitnog fonda imenuje se na period od četiri godine.

(4) Na postupak i uvjete za izbor i imenovanje direktora Zaštitnog fonda shodno se primjenjuju odredbe propisa kojima se uređuje osnivanje i poslovanje društava za osiguranje koje se odnose na lica na značajnom položaju u društvu za osiguranje.

(5) Upravni odbor Zaštitnog fonda, po prethodno pribavljenoj saglasnosti Agencije, imenuje direktora Zaštitnog fonda.

(6) Lice imenovano za direktora Zaštitnog fonda, a za čije imenovanje nije pribavljena saglasnost iz stava 5. ovog člana, ne može vršiti funkciju direktora Zaštitnog fonda.

Uvjeti za imenovanje člana Upravnog odbora
Zaštitnog fonda
Član 60.

Za člana Upravnog odbora Zaštitnog fonda može biti imenovano lice koje:

1) ima visoku stručnu spremu VII stepena ili najmanje 240 ECTS bodova i najmanje tri godine radnog iskustva u oblasti osiguranja,

2) nije pravosnažno osuđeno za krivična djela protiv imovine, krivična djela protiv privrede i platnog prometa ili bilo koje drugo krivično djelo propisano zakonom u vezi sa obavljanjem njihove profesionalne djelatnosti i

3) u posljednjih pet godina nije bilo član upravnog odbora ili organa koji vrši nadzor u društvu za osiguranje nad kojim je otvoren ili proveden postupak likvidacije ili stečaja.

GLAVA VII.
NADZOR I KAZNENE ODREDBE

Nadzor
Član 61.

(1) Nadzor nad primjenom odredaba ovog zakona i akata donesenih na osnovu ovog zakona, u dijelu koji se odnosi na društva za osiguranje, filijale društava za osiguranje iz Federacije Bosne i Hercegovine koje obavljaju djelatnost na teritoriji Republike Srpske i Zaštitni fond, vrši Agencija.

(2) Upravni nadzor nad provođenjem drugih odredaba ovog zakona koje se odnose na obavezna osiguranja u saobraćaju u okviru svoje nadležnosti vrše nadležni republički organi uprave.

(3) Inspeksijski nadzor nad primjenom odredaba zakona nad kojima upravni nadzor vrše organi iz stava 2. ovog člana vrši Republička uprava za inspeksijske poslove, posredstvom nadležnog republičkog inspektorata i inspektora u jedinicama lokalne samouprave, ovisno o djelatnosti, odnosno vrste saobraćaja u kojim se vrši nadzor.

Mjera nadzora
Član 62.

(1) Ako Agencija u nadzoru utvrdi da društvo za osiguranje obračunava i naplaćuje premiju osiguranja od autoodgovornosti suprotno važećim tarifama premija, može tom društvu za osiguranje privremeno zabraniti zaključivanje ugovora o osiguranju od autoodgovornosti, a sukladno zakonu kojim se uređuje osnivanje i poslovanje društava za osiguranje.

(2) Kršenjem važećih tarifa premija iz stava 1. ovog člana smatrat će se i povrat novca i druga posredna ili neposredna davanja osiguraniku u vezi sa zaključenim ugovorom o osiguranju i naplaćenom premijom.

(3) Mjera nadzora iz stava 1. ovog člana može se izreći u trajanju od 30 do 180 dana.

(4) O izrečenoj mjeri nadzora iz stava 1. ovog člana obavještava se nadležni organ za registraciju vozila i vođenje evidencija o saobraćajnim nezgodama u Republici Srpskoj.

(5) Ako član Zaštitnog fonda ne poštuje odredbe člana 55. ovog zakona, Agencija oduzima dozvolu za rad u vrsti osiguranja putnika u javnom prijevozu, odnosno u vrsti osiguranja od autoodgovornosti.

(6) U slučaju oduzimanja dozvole iz stava 5. ovog člana, nova dozvola tom društvu za osiguranje može se izdati nakon isteka jedne godine od dana oduzimanja dozvole i nakon izvršavanja obaveza zbog kojih je dozvola oduzeta.

Prekršaji
Član 63.

(1) Novčanom kaznom od 2.500 KM kaznit će se za prekršaj pravno lice vlasnik prijevoznog sredstva ako upotrebljava prijevozno sredstvo u saobraćaju, a ne zaključi ugovor o osiguranju od autoodgovornosti, odnosno ugovor o osiguranju od odgovornosti za štetu prouzrokovanu trećim licima upotrebom plovila na motorni pogon (član 21. stav 1. i član 47. stav 1).

(2) Novčanom kaznom od 500 KM kaznit će se za prekršaj iz stava 1. ovog člana odgovorno lice u pravnom licu.

(3) Novčanom kaznom od 500 KM kaznit će se za prekršaj iz stava 1. ovog člana preduzetnik vlasnik prijevoznog sredstva.

(4) Novčanom kaznom od 300 KM kaznit će se za prekršaj iz stava 1. ovog člana fizičko lice vlasnik prijevoznog sredstva.

(5) Novčanom kaznom od 100 KM kaznit će se za prekršaj vozač koji za vrijeme upotrebe prijevoznog sredstva u saobraćaju nema polisu osiguranja ili drugi dokaz o zaključenom ugovoru o obaveznom osiguranju ili ih na zahtjev ovlaštenog službenog lica ne da na uvid (član 8. stav 1).

(6) Novčanom kaznom od 300 KM kaznit će se za prekršaj vozač vozila inozemne registracije ako na teritoriji Republike Srpske upotrebljava vozilo, a nema ili, na zahtjev ovlaštenog lica u Republici Srpskoj, ne da na uvid međunarodnu potvrdu o postojanju osiguranja od autoodgovornosti važeću na teritoriji država članica Sistema zelene karte ili polisu osiguranja od autoodgovornosti zaključenu na granici (čl. 34. i 35).

Član 64.

(1) Novčanom kaznom od 2.500 KM do 7.500 KM kaznit će se za prekršaj pravno lice vlasnik prijevoznog sredstva, odnosno prijevoznik koji koristi prijevozno sredstvo za javni prijevoz putnika, a nema zaključen ugovor o osiguranju putnika u javnom prijevozu od posljedica nesrećnog slučaja (član 16. stav 1).

(2) Novčanom kaznom od 500 KM do 1.500 KM kaznit će se za prekršaj iz stava 1. ovog člana odgovorno lice u pravnom licu.

(3) Novčanom kaznom od 500 KM do 1.500 KM kaznit će se za prekršaj iz stava 1. ovog člana preduzetnik vlasnik prijevoznog sredstva, odnosno prijevoznik.

Član 65.

(1) Novčanom kaznom od 500 KM do 1.500 KM kaznit će se za prekršaj pravno lice vlasnik prijevoznog sredstva, odnosno prijevoznik koji koristi prijevozno sredstvo za javni prijevoz putnika ako u prijevoznom sredstvu na vidnom mjestu nije naznačio podatke o zaključenom ugovoru o osiguranju putnika u javnom prijevozu od posljedica nesrećnog slučaja (član 16. stav 5).

(2) Novčanom kaznom od 200 KM do 600 KM kaznit će se za prekršaj iz stava 1. ovog člana odgovorno lice u pravnom licu.

(3) Novčanom kaznom od 200 KM do 600 KM kaznit će se za prekršaj iz stava 1. ovog člana preduzetnik vlasnik prijevoznog sredstva, odnosno prijevoznik.

Član 66.

(1) Novčanom kaznom od 3.000 KM do 9.000 KM kaznit će se za prekršaj društvo za osiguranje ako:

1) zaključi ugovor o obaveznom osiguranju suprotno odredbama ovog zakona, uvjetima osiguranja i tarifama premija osiguranja (član 10. stav 1),

2) odbije ponudu za zaključivanje ugovora o obaveznom osiguranju, a osiguranik prihvata uvjete pod kojima društvo za osiguranje obavlja tu vrstu osiguranja (član 10. stav 2),

3) ugovori osigurane sume niže od propisanih (član 10. stav 4, član 18, član 30. st. 1, 2. i 3, čl. 45. i 48),

4) ne postupi po nalogu Agencije u vezi sa usaglašavanjem uvjeta osiguranja i tarifa premija sa ovim zakonom, aktima Agencije, aktuarskim načelima i pravilima struke (član 12. stav 10),

5) ne postupi sukladno pravilima postupka i rokovima za rješavanje odštetnog zahtjeva (član 22. st. 1, 3, 4, 5. i 9) i

6) ne izvršava obaveze prema Zaštitnom fondu (član 55. st. 3. i 4).

(2) Novčanom kaznom od 300 KM do 900 KM kaznit će se za prekršaj iz stava 1. ovog člana odgovorno lice u društvu za osiguranje.

Član 67.

(1) Novčanom kaznom od 1.000 KM do 3.000 KM kaznit će se za prekršaj društvo za osiguranje ako:

1) kod zaključivanja ugovora o obaveznom osiguranju ne uruči ugovaraču osiguranja, odnosno osiguraniku uvjete osiguranja (član 10. stav 3),

2) ne obavijesti nadležni organ o raskidu ugovora o obaveznom osiguranju prije isteka osiguranog perioda (član 10. stav 6),

3) ne donese uvjete osiguranja i tarife premija za vrste obaveznih osiguranja u saobraćaju ili ih ne dostavi Agenciji sa propisanom dokumentacijom i u propisanom roku (član 12. st. 1, 3, 8. i 9),

4) ne učini javno dostupnim uvjete osiguranja za vrste obaveznih osiguranja u saobraćaju (član 12. stav 11),

5) ne prikuplja, ne obrađuje i ne čuva osobne i druge podatke, te ne formira i ne vodi bazu podataka na propisan način (član 15),

6) u postupku rješavanja odštetnog zahtjeva ne postupa na način propisan zakonom i pravilima postupka rješavanja odštetnih zahtjeva (član 23. st. 1, 2, 4, 5. i 6),

7) ne uplaćuje sredstva u propisanom roku (član 26. stav 1) i

8) ne dostavlja podatke Agenciji na propisani način (član 40. stav 2).

(2) Novčanom kaznom od 200 KM do 600 KM kaznit će se za prekršaj iz stava 1. ovog člana odgovorno lice u društvu za osiguranje.

Član 68.

(1) Novčanom kaznom od 500 KM do 1.500 KM kaznit će se za prekršaj odgovorno lice u Zaštitnom fondu ako Zaštitni fond:

1) ne postupi sukladno pravilima postupka i rokovima za rješavanje odštetnog zahtjeva (član 22. st. 1, 3, 4, 5. i 9. i član 53) i

2) kod planiranja i knjigovodstvenog evidentiranja ne postupi sukladno propisanim pravilima (član 56. st. 1. i 6).

(2) Novčanom kaznom u iznosu od 300 KM do 900 KM kaznit će se za prekršaj odgovorno lice u Zaštitnom fondu ako Zaštitni fond:

1) u postupku rješavanja odštetnog zahtjeva ne postupa na način propisan zakonom i pravilima postupka rješavanja odštetnih zahtjeva (član 23. st. 1, 2, 4, 5. i 6. i član 53),

2) ne vodi i ne evidentira podatke o šteti i o tome ne izvještava Agenciju (član 56. st. 2. i 6),

3) ne dostavi Agenciji nerevidirane i revidirane finansijske izvještaje u propisanim rokovima (član 56. st. 3. i 4) i

4) ne dostavi Agenciji izvještaj sa podacima o uplaćenim članarinama i doprinosima u propisanom roku (član 56. st. 5. i 6).

GLAVA VIII.

PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Donošenje akata

Član 69.

(1) Društvo za osiguranje će donijeti akte iz člana 12. stav 1. ovog zakona u roku od 90 dana od dana stupanja na snagu ovog zakona.

(2) Do donošenja akata iz člana 12. stav 1. ovog zakona primjenjuju se odredbe Odluke o zajedničkim uvjetima za osiguranje vlasnika i korisnika vozila od auto-odgovornosti ("Službeni glasnik Republike Srpske", broj 115/13) i uvjeti osiguranja i tarife premija za vrste obaveznih osiguranja iz člana 2. t. 1), 3) i 4) ovog zakona, ukoliko nisu u suprotnosti sa ovim zakonom.

(3) Upravni odbor Agencije će donijeti akt iz člana 12. stav 2. ovog zakona u roku od 30 dana od dana stupanja na snagu ovog zakona.

(4) Do donošenja akta iz člana 12. stav 2. ovog zakona primjenjuju se odredbe Odluke o zajedničkoj tarifi premija i cjenovniku za osiguranje od odgovornosti za motorna vozila u Republici Srpskoj ("Službeni glasnik Republike Srpske", broj 115/13), ukoliko nisu u suprotnosti sa ovim zakonom.

Usklađivanje poslovanja

Član 70.

(1) Društva za osiguranje i Zaštitni fond dužni su usklađiti svoje poslovanje sa odredbama ovog zakona u roku od 90 dana od dana njegovog stupanja na snagu, izuzev ako odredbama ovog zakona za pojedina pitanja nije određen drugi rok.

(2) Društvo za osiguranje dužno je formirati bazu podataka iz člana 15. stav 1. ovog zakona u roku od 120 dana od dana stupanja na snagu akta Upravnog odbora Agencije iz člana 15. stav 5. ovog zakona.

Primjena akata

Član 71.

(1) Upravni odbor Agencije će donijeti akte propisane ovim zakonom u roku od 90 dana od dana njegovog stupanja na snagu.

(2) Do donošenja akata iz stava 1. ovog člana primjenjuju se akti koji su važili do dana stupanja na snagu ovog zakona, ako nisu u suprotnosti sa ovim zakonom.

(3) Izuzetno od stava 1. ovog člana, Upravni odbor Agencije će donijeti akt iz člana 12. stav 5. ovog zakona u roku od devet mjeseci od dana stupanja na snagu ovog zakona.

Prestanak važenja

Član 72.

Stupanjem na snagu ovog zakona prestaje važiti Zakon o osiguranju od odgovornosti za motorna vozila i ostalim obaveznim osiguranjima od odgovornosti ("Službeni glasnik Republike Srpske", br. 17/05, 64/06 i 12/09).

Stupanje na snagu
Član 73.

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objave u "Službenom glasniku Republike Srpske".

Broj: 02/1-021-1065/15
17. septembra 2015. godine
Banja Luka

Predsjednik
Narodne skupštine,
Nedeljko Čubrilović, s.r.

1423

Na osnovu Amandmana XL. tačka 2. na Ustav Republike Srpske ("Službeni glasnik Republike Srpske", broj 28/94), donosi m

U K A Z

O PROGLAŠENJU ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O INVESTICIONIM FONDovima

Prolašavam Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o investicionim fondovima, koji je Narodna skupština Republike Srpske usvojila na Šestoj sjednici, održanoj 17. septembra 2015. godine, a Vijeće naroda 28. septembra 2015. godine konstatiralo da usvojenim Zakonom o izmjenama i dopunama Zakona o investicionim fondovima nije ugrožen vitalni nacionalni interes ni jednog konstituirajućeg naroda u Republici Srpskoj.

Broj: 01-020-3170/15
30. septembra 2015. godine
Banja Luka

Predsjednik
Republike,
Milorad Dodik, s.r.

Z A K O N

O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O INVESTICIONIM FONDovima

Član 1.

U Zakonu o investicionim fondovima ("Službeni glasnik Republike Srpske", broj 92/06), (u daljem tekstu: Zakon), u članu 2. alineja peta mijenja se i glasi:

"Investicioni fond" (u daljem tekstu: Fond) je institucija kolektivnog ulaganja, čiji je jedini cilj da prikuplja novčana sredstva i da ih sukladno unaprijed određenoj investicionoj politici ulaže u različite vrste imovine radi ostvarenja prihoda i smanjenja rizika ulaganja."

Alineja trinaesta mijenja se i glasi:

"Povezana lica" u smislu ovog zakona su pravna i fizička lica koja su međusobno povezana vlasništvom na kapitalu ili upravljanjem kapitalom, sa 20% ili više glasačkih prava ili kapitala ili na drugi način povezana radi postizanja zajedničkih poslovnih ciljeva, tako da poslovanje i rezultati poslovanja jednog lica mogu značajno uticati na poslovanje, odnosno rezultate poslovanja drugog lica.

Povezanim licima smatraju se i:

a) lica koja su međusobno povezana:

1) tako da jedno lice, odnosno lica koja se smatraju povezanim licima sukladno ovoj alineji, zajedno, posredno ili neposredno, učestvuju u drugom licu,

2) tako da u oba lica učešće ima isto lice, odnosno lica koja se smatraju povezanim licima sukladno ovoj alineji,

3) na način propisan zakonom kojim se uređuje poslovanje privrednih društava i

4) kao članovi upravnog odbora i drugih organa u društvu u kojem obavljaju tu funkciju, odnosno u kojem su zaposleni, i članovi uže porodice tih lica;

b) članovi uže porodice:

1) supružnici, odnosno lica koja žive u vanbračnoj zajednici,

2) potomci i preci u pravoj liniji neograničeno,

3) srodnici do trećeg stepena srodstva u pobočnoj liniji, uključujući i srodstvo po tazbini,

4) usvojlac i usvojenici i potomci usvojenika i

5) staralac i šticećenici i potomci šticećenika."

U alineji četrnaestoj poslije riječi: "društvo za upravljanje" dodaju se zarez i riječi: "zaposleni i lica u organima društva".

U alineji petnaestoj poslije riječi: "akcionar zatvorenog investicionog fonda" briše se tačka i dodaje riječ: "i".

Poslije alineje petnaeste dodaje se nova alineja šesnaesta, koja glasi:

"Kvalificirano učešće" - direktno ili indirektno učešće u društvu za upravljanje, koje predstavlja 10% ili više udjela u osnovnom kapitalu ili glasačkim pravima, ili koje omogućava ostvarivanje značajnog uticaja na upravljanje društvom za upravljanje."

Član 2.

U članu 12. tačka a) mijenja se i glasi:

"a) zatvoreni investicioni fond, uključujući i zatvoreni investicioni fond sa javnom ponudom za ulaganje u hartije od vrijednosti koje nisu uvrštene na službeno berzansko tržište i".

Član 3.

Član 14. mijenja se i glasi:

"(1) U ovisnosti o vrsti pretežnog ulaganja, podvrste investicionih fondova mogu biti:

a) akcijski fond, koji ima sredstva uložena pretežno u akcije ili u akcije i udjele akcijskih ciljnih fondova,

b) obveznički fond, koji ima sredstva pretežno uložena u obveznice ili u obveznice i udjele obvezničkih ciljnih fondova ili druge oblike listiranog duga,

v) fond novčanog tržišta, koji ima sredstva pretežno uložena u instrumente tržišta novca, novčane depozite i udjele ciljnih fondova novčanog tržišta, i

g) mješoviti fond, koji ima uložena sredstva u različite vrste hartija od vrijednosti, instrumente tržišta novca, novčane depozite i udjele ciljnih fondova novčanog tržišta.

(2) Pod pretežnim ulaganjem iz stava 1. ovog člana podrazumijeva se da je najmanje 70% sredstava fonda uloženo u određenu vrstu imovine.

(3) Naziv investicionog fonda obavezno sadrži oznaku iz koje je jasno vidljiva njegova podvrsta i nije dozvoljeno da sadrži izraze koji bi investitore mogli dovesti u zabludu."

Član 4.

Član 18. mijenja se i glasi:

"(1) Na poslovanje društava za upravljanje i investicionih fondova na odgovarajući način se primjenjuju odredbe propisa kojima se uređuje tržište hartija od vrijednosti, osim ako ovim zakonom ili propisom donesenim na osnovu ovog zakona nije utvrđeno drugačije.

(2) Na osnivanje i poslovanje društava za upravljanje i investicionih fondova na odgovarajući način se primjenjuju odredbe zakona kojim se uređuje poslovanje privrednih društava u slučaju kada je to ovim zakonom ili propisom donesenim na osnovu ovog zakona izričito utvrđeno.

(3) Društvo za upravljanje i investicioni fond mogu da vrše statusne promjene po prethodno pribavljenoj dozvoli Komisije.

(4) Na statusne promjene društva za upravljanje shodno se primjenjuju odredbe zakona kojim se uređuje poslovanje privrednih društava.

(5) Komisija donosi akt kojim propisuje postupak i uvjete za izdavanje dozvole iz stava 3. ovog člana."